

[Træff.]

frem osv., på en anden måde, end vi må gøre det i dag. Vi er i dag et lille land, og vi må finde os til rette med, hvad de store kaster fra sig, og vi må indrette os på, at vi, uanset hvilken løsning vi vælger, vil komme i afhængighed af en udenlandsk leverandør.

Det er altså alternative energimuligheder, vi kigger efter, men vi må være klar over, at olien stadig er den vigtigste energikilde og vil være det mange år frem i tiden.

Jeg er lidt utilfreds med den redegørelse, vi har fået fra handelsministeriet. Der er mange ting i den, som ikke giver et tilfredsstillende svar på de problemer, vi her skal behandle. Jeg synes, at bl. a. prisudviklinger og systematiske sammenligninger med andre lande mangler, og analyser af økonomiske og politiske aspekter er heller ikke medtaget. I den retning synes jeg, at vi burde have haft et bedre grundlag for at kunne tage nogle beslutninger.

Det bedste, der kan komme ud af denne debat — det blev sagt af den forrige taler — er nedsættelse af en energikommission, som kan tage vare på disse ting og kulegrave dem og virkelig få taget disse problemer op og vendt og drejet dem og diskuteret dem både med fagfolk og i offentligheden, således at ingen står fremmed over for den løsning, der måtte komme ud af det.

Vi vil være afhængige af olien, og det ville da være rimeligt, om vi kunne flytte en del af vort olieforbrug til andre leverandører; vi kunne eventuelt komme ind på Nordsømarkedet. Vi har fået at vide flere gange, at prisen her selvfølgelig vil være den samme, det er verdensmarkedsprisen, der er styrende for disse leverancer, og det må vi indstille os på. Det betyder, at vi må indstille os på et højere prisniveau end det, vi har kendt tidligere. Det betyder endvidere, at det, da disse priser er stærkt svingende i perioder som nu, ville være fordelagtigt, om vi kunne udvide vores tankkapacitet, eventuelt således at den blev det femdobbelte af, hvad den er i dag, så vi kan tage en krise på et halvt års tid, uden at det giver vanskeligheder. I dag har vi kun 100 dages kapacitet, og det er på grund af vor afhængighed alt, alt for lidt.

En alternativ form, der diskuteres meget, er kerneenergi, og her er vi blottet for enhver form for praktisk erfaring. Vi har ikke haft noget værk, og vi har ikke noget

større kendskab til disse værkers vanskeligheder. Der foreligger forskellige rapporter, som forskellige har taget op, men de drejer sig som regel om ældre værker, og jeg tror, det er klart, at uanset hvilken teknisk løsning man går ind for, vil der normalt være børnesygdomme forbundet med en sådan løsning. Hvis vi går ind for et kernekraftværk af ældre type, vil man selvfølgelig kunne blive fri for disse børnesygdomme, men så er der andre hager ved det. Man vil få en ringere økonomi, og man vil måske få en større termisk forurening.

Vi savner også i denne redegørelse et oplæg om forskellige realistiske kernekraftmodeller, hvorledes de vil arbejde med varierende økonomiske omkostninger til uran og til vedligeholdelse.

Et kernekraftværk ser fordelagtigt ud i dag, fordi man kan producere elektriciteten til ca. det halve, når man ser bort fra anlægsomkostningerne, og når man kan købe uranet til en pris af ca. 10 \$ pr. lb. Anlægsomkostningerne er imidlertid dobbelt så store som ved et konventionelt værk, og man skal passe på, at man ikke kommer ud i ulykkelige investeringer ved at købe et forkert værk — hvis man skal købe et værk.

Man må ikke lade sig friste til at tro, at man med kerneenergi får en særlig billig form for energi. Det er klart, at der her er et verdensmarked, og energiprisen vil afpasse sig med tiden, således at den energi, man får ud, kommer til at svare til en bestemt pris, uanset hvordan den er produceret, om den er produceret på et konventionelt olie-/kul-kraftværk, på et nukleart kraftværk, eller ved en anden alternativ løsning.

Man må indstille sig på, at i et så veludviklet samfund som det nordeuropæiske vil der være en fælles energipris, så man skal ikke vælge et kernekraftværk, fordi man mener, at man derved kan få billig energi. Man kan vælge det ud fra den forudsætning, at man får et andet afhængighedsforhold end det, man ville få ved et konventionelt værk.

Dette forhold kommer ind på den måde, at man skal købe disse brændselselementer til kraftværket i andre lande. Vi er ikke producent af uran selv. Selv om vi har uran på Grønland, er det meget tvivlsomt, om det vil kunne lønne sig at bryde det, og i så fald må vi henvende os andetsteds for at få